

Sygn. akt II K 46/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

15 czerwca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Radomiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSO Adriana Orzechowska

Ławnicy: J. K. W. W.

Protokolant: staż p.o. prot. sąd. I. S., st. sekr. sąd. A. K.

po rozpoznaniu 14 czerwca 2018 r.

przy udziale prokuratora E. T.

sprawy **M. K. syna E. i U. z domu W., urodzonego (...) w G.**

oskarżonego o to, że :

I. w bliżej nieustalonym okresie czasu do dnia 10 sierpnia 2017 w miejscowości Ż. gm. C. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r o przeciwdziałaniu narkomanii /Dz.U. z 2016 poz. 224/ uprawiał co najmniej trzy krzaki konopi innych niż włókniste o wadze 442,33 grama, a z uprawianych krzaków w bliżej nie ustalonej dacie poprzez ścięcie i wysuszenie krzaków roślin łącznie wytworzył znaczną ilość środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste w ilości nie mniejszej niż 351,64 grama i tak wytworzoną marihuanę posiadał w dniu 10 sierpnia 2017 r w miejscowości Ż. gm C.

tj. o czyn z art. 63 ust. 3 w zb. z art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii / Dz. U. z 2016 poz. 224 / w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

II. w bliżej nieustalonym okresie czasu do dnia 10 sierpnia 2017 w miejscowości Ż. gm. C. woj. (...), posiadał przyrządy w postaci: oprawy oświetleniowej z żarówkami w ilości 5 sztuk i zasilaczami w ilości 2 sztuk, grzejnika elektrycznego typu E., oprawy oświetleniowej typu (...), programatora czasowego (...) marki (...), które służyły do niedozwolonego wytworzenia środka odurzającego w postaci ziela konopi innych niż włókniste

tj. o czyn z art. 54 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii / Dz. U. z 2016 poz. 224 /

I. w odniesieniu do pierwszego i drugiego zarzutu aktu oskarżenia uznaje M. K. za winnego tego, że: od kwietnia 2017 r. , daty bliżej nieustalonej do 10 sierpnia 2017 r. w miejscowości Ż. gm. C., pow. (...), woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, będąc osobą uzależnioną od substancji psychoaktywnych, uprawiał 5 krzewów konopi innych niż włókniste, która to uprawa mogła dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste o łącznej masie 327,229 grama, przy czym z krzewów tych wytwarzał środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste w znacznej ilości - o wadze 208,729 grama, susząc fragmenty uprzednio zebranych części z tych roślin, do czego używał posiadane przez siebie przyrządy w postaci: opraw oświetleniowych z żarówkami w ilości 5 sztuk, zasilaczy w ilości 2 sztuk, grzejnika elektrycznego typu E., oprawy oświetleniowej typu (...), programatora czasowego (...) marki (...), który to czyn pozostawał w związku z używaniem przez M. K. wytwarzanego środka odurzającego, kwalifikuje ten czyn z art. 53 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2018.1030 t.j.) w zb. z art. 63 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2018.1030 t.j.) w zw. z art. 11§ 2 k.k. w zw. z art.12 k.k., skazuje

oskarżonego na mocy tych przepisów, a na podstawie art. 53 ust. 2 wymienionej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§ 3 k.k. w zw. z art. 60§2i§6 pkt 2 k.k. w zw. z art. 33§1i3 k.k. wymierza mu karę roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając stawkę na kwotę 15 (piętnastu) złotych;

II. na mocy art. 69§1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec M. K. kary pozbawienia wolności na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na podstawie art. 71 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2018.1030 t.j.) zobowiązuje M. K. do poddania się leczeniu uzależnienia od substancji psychoaktywnych w podmiocie leczniczym, w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej i oddaje go pod dozór kuratora;

IV. w trybie art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. zobowiązuje M. K. do powstrzymania się od używania środków odurzających;

V. na podstawie art. 70 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z 29 lipca 2005 r. (Dz.U. z 2018.1030 t.j.) orzeka przepadek: ziela i krzewów konopi innych niż włókniste, opraw oświetleniowych z żarówkami w ilości 5 sztuk, zasilaczy w ilości 2 sztuk, grzejnika elektrycznego typu E., oprawy oświetleniowej typu (...), programatora czasowego (...) marki (...) oraz pudełka plastikowego, które to przedmioty zostały uznane w niniejszej sprawie za dowody rzeczowe postanowieniami z 30 sierpnia 2017 r. sygn. RSD 144/2017;

VI. na podstawie art. 63 §1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej grzywny okres jego zatrzymania 10 i 11 sierpnia 2017 r. , ustalając tę karę za wykonaną w wysokości 4 (czterech) stawek dziennych;

VII. przyznaje ze środków Skarbu Państwa na rzecz adw. W. K. kwotę 738 zł (siedmiuset trzydziestu ośmiu złotych), tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu (należność zawiera podatek VAT);

VIII. zwalnia oskarżonego z obowiązku zapłaty kosztów sądowych, w tym z opłaty.

W. W. SSO Adriana Orzechowska J.K.

Sygn. akt IIK 46/18

UZASADNIENIE

W wyniku przeprowadzonej rozprawy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. ma 24 lata (ur. (...)), ma wykształcenie podstawowe, jest kawalerem. Jest zarejestrowany w urzędzie pracy jako bezrobotny. Obecnie pracuje sezonowo jako pracownik fizyczny przy nawadnianiu ogrodów, osiągając dochód w wysokości od 500 do 2000 zł miesięcznie. M. K. zamieszkuje wspólnie z matką, rodzeństwem, konkubiną brata i jego dzieckiem na terenie gospodarstwa rolnego o pow. 6 ha w miejscowości Ż. gm. C., pow. (...). Nie posiada majątku.

M. K. nie był karany /k 107/. Jest osobą zdrową. Nie leczył się psychiatrycznie, ani neurologicznie. /min. k. 163-164, 171/

M. K. jest osobą uzależnioną od środków odurzających, systematycznie zażywa marihuanę. Z powodu uzależnienia od narkotyków wymaga leczenia. /min. k 100-106/

(dowody: wyjaśnienia M. K. /k 174-174v/, informacja o karalności M. K. z Krajowego Rejestru Karnego /k 107/, sprawozdanie z wywiadu środowiskowego kuratora sądowego O. P. /k 63-65/, dane osobopoznawcze /k. 66/, dane o stanie majątkowym /k. 70/, informacja specjalisty terapii uzależnień /k 100-106/, opinia biegłych psychiatrów E. W. i M. W. /k 163-164,171/).

W 2017 r. M. K. powziął zamiar założenia i prowadzenia uprawy konopi innych niż włókniste, mogącej dostarczyć znacznej ilości środka odurzającego, a następnie wytwarzania z nich narkotyku w tejże znacznej ilości, w celu jego

zażywania. Czyn ten – popełniony wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii - pozostawał w związku z jego uzależnieniem od substancji psychotropowych.

W wykonaniu powziętego zamiaru od kwietnia 2017 r. M. K. na terenie zamieszkiwanego przez siebie gospodarstwa rolnego, z kupionych przez internet nasion uzyskał 5 roślin konopi innych niż włókniste. Sadzonki te uprawiał na polu za budynkiem mieszkalnym. Ich uprawa mogła dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste o łącznej masie 327,229 grama. /min. k 93v, 31v, 130/

Z prowadzonej uprawy, M. K. w krótkich odstępach czasu, pozyskiwał kolejne fragmenty lub całe rośliny konopi innych niż włókniste, które następnie suszył i rozdrabniał w specjalnie przystosowanym przez siebie do tego pomieszczeniu na strychu garażu. /min. k 9a/. W ten sposób wytwarzał środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste w znacznej ilości - o wadze 208,729 grama /min. k 93v /. Używał do tego posiadanych przez siebie przyrządów w postaci: opraw oświetleniowych z żarówkami w ilości 5 sztuk, zasilaczy w ilości 2 sztuk, grzejnika elektrycznego typu E., oprawy oświetleniowej typu (...), programatora czasowego (...) marki (...). Część zebranych fragmentów roślinnych, już rozdrobnionych i wysuszonych przez siebie o wadze 42,639 grama /min. k. 93v M. K. przechowywał w pudełku, pozostałe zerwane rośliny poddawał procesowi suszenia na strychu garażu, uzyskując środek odurzający o masie 166,090 grama. /min. k. 93v/

Wytwarzaną w ten sposób marihuanę M. K. wykorzystywał dla własnych potrzeb. /min. 105-106, częściowo k 31v, 130/.

W dniu 10 sierpnia 2017 r. funkcjonariusze policji dokonali przeszukania posesji zamieszkiwanej przez M. K. w tym posadowionych na niej budynków. /min. k. 1-4/.

Z ujawnili nadal prowadzoną przez M. K. uprawę 3 krzewów konopi innych niż włókniste. Rośliny te zostały zatrzymane. W toku postępowania uzyskano z nich – w ramach przeprowadzonych badań chemicznych ekspertyzy HL-IV- (...) ziele konopi innych niż włókniste o masie 118,5 grama. /min. k 93v, 1, 4, 9 -9a/

Oprócz powyższych krzewów konopi, funkcjonariusze zabezpieczyli także wytwarzaną już w mieszkaniu przez M. K. marihuanę oraz przedmioty i narzędzia, które służyły do przedmiotowego procederu. M. K. został wówczas zatrzymany./min. k 10-14, 5./

(dowody: wyjaśnienia M. K. w części /**k 174-175, 31-32, 129-130** /, zeznania S. W. /**k.176-176v, 16**/, zeznania A. Z. / **k. 24**/, notatka urzędowa / **k. 1**/, protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych /**k. 2-4**/, protokół zatrzymania M. K. /**k. 5-6**/, protokół oględzin miejsca wraz z załączoną dokumentacją fotograficzną /**k. 8-9a** /, protokół zatrzymania rzeczy /**k. 10-12**/, protokół użycia testera narkotykowego /**k. 13-14**/, protokół oględzin rzeczy /**k. 36-38**/, protokół oględzin rzeczy ujawnionych podczas przeszukania /**k. 42-43**/, informacja o karalności z Krajowego Rejestru Karnego /**k. 107**/, sprawozdanie z wywiadu środowiskowego kuratora sądowego O. P. / **k. 63-65**/, dane osobopoznawcze /**k. 66**/, dane o stanie majątkowym /**k. 70**/, opinia z przeprowadzonych badań chemicznych Komendy Wojewódzkiej Policji z s. w R. Laboratorium Kryminalistycznego nr HL 4 (...) /**k. 91-93**/, kwestionariusz zebrania informacji przez specjalistę terapii uzależnień /**k. 100-106**/, ponadto dowody rzeczowe w postaci: opraw oświetleniowych z żarówkami w ilości 5 sztuk, zasilaczy w ilości 2 sztuk, grzejnika elektrycznego typu E., oprawy oświetleniowej typu (...), programatora czasowego (...) marki (...)).

Przesłuchany w charakterze oskarżonego M. K. przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień, w tym odpowiedzi na pytania. /k 175v/. Podtrzymał wyjaśnienia ze śledztwa, w których podał, że od kwietnia 2017 r. uprawiał marihuanę. Nasiona kupił przez internet, stąd także czerpał wiedzę o uprawie. Wyrosło mu łącznie 5 krzewów. Wytwarzał marihuanę na własny użytek. Nie palił jednak marihuany którą wytworzył bo nie zdążył. Nie jest osobą uzależnioną od narkotyków. /k. 31-32, 129-130/.

Rekonstruując przebieg wypadków objętych aktem oskarżenia Sąd, co do istoty, uwzględnił niemal wszystkie przeprowadzone dowody, wymienione we wstępnej części uzasadnienia, które wzajemnie powiązane, wykazały realizację przez oskarżonego znamion przestępstwa o kwalifikacji wskazanej w wyroku.

W tym miejscu wypada zasygnalizować, że z oczywistych względów, co do zasady, wyjaśnienia oskarżonego, winny być oceniane ostrożnie, bowiem z istoty jego sytuacji procesowej, jest on zainteresowany w minimalizowaniu podstaw grożącej mu odpowiedzialności karnej. Z obiektywnego punktu widzenia ma on, zatem zawsze powód do wypowiedzania twierdzeń, niekoniecznie odzwierciedlających rzeczywisty stan rzeczy. Sama jednak wiedza Sądu o istnieniu powodów i sprzyjających warunków do kształtowania przez oskarżonego efektywnej linii obrony nie może jej z góry zdyskredytować. Zgodnie, bowiem z bezwzględnie obowiązującymi zasadami procesu karnego (min. domniemania niewinności oskarżonego, przyjmowania nie usuniętych dowodami wątpliwości na jego korzyść, ciężaru dowodu), aby przypisać oskarżonemu winę, w określonej postaci, jego twierdzenia (poddawane w ewentualną wątpliwość) musiałyby zostać pewnie obalone przez inne dowody przeprowadzone w toku przewodu sądowego. Z tych powodów Sąd uznał za wiążące twierdzenia oskarżonego, że uprawa, a następnie wytwarzany przez M. K. narkotyk przeznaczone były wyłącznie dla potrzeb tego oskarżonego.

Wyjaśnienia M. K. kwestionujące fakt jego uzależnienia od marihuany zostały pominięte przez Sąd przy dokonywaniu ustaleń faktycznych. Zaprzeczanie szkodliwemu zażywaniu narkotyków jest charakterystyczne dla większości osób od nich uzależnionych. Powiązanie tej okoliczności z procesowo uzyskaną miarodajną informacją od specjalisty terapii uzależnień (z której wynikało, że oskarżony prezentuje typowe cechy wyglądu oraz zachowania dla osoby uzależnionej od substancji psychoaktywnych /k. 100-106/), nakazywało poczynić zgodne z nią ustalenie, jako wiążące w niniejszej sprawie. W szczególności, że to ono korelowało ściśle z logiką ustalonych wypadków i charakterem zarzucanego oskarżonemu czynu, popełnionemu w związku z uzależnieniem.

W pozostałym zakresie wyjaśnienia M. K. zostały uznane za wiarygodne.

Zeznania A. S. /k125v/ nie zostały wzięte pod uwagę przy dokonywaniu ustaleń faktycznych, bowiem świadek ten nie dysponowała wiedzą mającą znaczenie z punktu widzenia odpowiedzialności karnej oskarżonego.

Przechodząc do wyjaśniania podstawy prawnej wyroku, należy przypomnieć treść przepisów mających zastosowanie do zachowania oskarżonego.

Art. 63 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii penalizuje min. zachowanie polegające na uprawie, wbrew przepisom ustawy, konopi (roślin z rodzaju konopi - C. L. - art. 4 pkt 4 u.o.p.n.) innych niż włókniste. Przy czym, zgodnie z ustępem 3 tego przepisu, jeżeli uprawa może dostarczyć znacznej ilości ziela konopi innych niż włókniste, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Przepis art. 53 ust 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii obejmuje zachowanie, zagrożone karą do 3 lat pozbawienia wolności, polegające min. na wytwarzaniu, wbrew przepisom ustawy, środków odurzających. Jeżeli jednak przedmiotem powyższego czynu, jest znaczna ilość środków odurzających lub czyn ten został popełniony w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, sprawca podlega grzywnie i karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3. (art. 53 ust 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii).

Zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 26 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii środkiem odurzającym jest każda substancja pochodzenia naturalnego lub syntetycznego działająca na ośrodkowy układ nerwowy, określona w wykazie środków odurzających stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy. W załączniku tym figuruje ziele konopi innych niż włókniste nazywane potocznie marihuaną. Z kolei „wytwarzaniem” w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, zgodnie z art. 4 pkt 35, są wszelkie czynności, za pomocą których mogą być otrzymywane środki odurzające.

W sytuacji, gdy inne przepisy tej ustawy odrębnie penalizują zakazaną uprawę określonej rośliny oraz zbiór z niej takich jej części, które same są już uznawane za środek odurzający - tak jak w przypadku konopi innych niż włókniste,

wytwarzaniem takiego środka odurzającego będą takie dalsze czynności podejmowane po zbiorze - np. suszenie - za pomocą których otrzymuje się gotowy środek odurzający zdalny do użycia, a więc określony preparat danej rośliny, np. susz konopi (por. wyrok SN z 8 marca 2005 r., IV KK 14/05, OSNKW 2005, z. 4, poz. 37).

W świetle powyższego nie ulegało żadnym wątpliwości, że M. K. podejmując opisane czynności – już choćby tylko przez suszenie roślin konopi – wytwarzał środek odurzający w rozumieniu art. 53 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. W tym celu przecież założył, a następnie prowadził uprawę 5 krzewów konopi. Zabezpieczony przez policjantów preparat pochodzący z uprawianych roślin, a przechowywany przez M. K. w pomieszczeniu gospodarczym i na strychu, bezspornie stanowił – w świetle ekspertyzy kryminalistycznej HL-IV- (...) oraz wyników użycia narkotestu – środek odurzający.

Ubocznie można zauważyć, że ustawodawca w art. 53 u.o.n. nie penalizuje „wytworzenia” lecz „wytwarzanie” środka odurzającego, a tym jest już każda czynność następująca po zbiorze rośliny w celu otrzymania gotowego do spożycia preparatu .. (...) przypadku konopi wytwarzaniem marihuany będzie zatem już suszenie roślin.

Przepisy ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nie definiują pojęcia "znaczna" ilość o jakiej mowa w art. 63 ust. 3, czy art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Należy jednak przywołać powszechny i ugruntowany pogląd doktryny i orzecznictwa, że to kryterium ilościowe powinno się oceniać przez pryzmat ilości porcji narkotyku przeznaczonej do bezpośredniego użycia (por. np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 22 stycznia 2008 r. sygn. II AKa 300/07, LEX nr 399941). M.. w wyroku z 1 marca 2006 r., sygn. II KK 47/05 (OSNKW 2006, z. 6, poz. 57), Sąd Najwyższy stwierdził, że miarą "znaczności" może być stosunek ilości określonych środków do potrzeb jednego człowieka uzależnionego od tych środków. Jeżeli zatem przedmiotem czynu jest taka ilość tych środków, która mogłaby zaspokoić tego rodzaju potrzeby co najmniej kilkudziesięciu uzależnionych, to należy przyjąć, że jest tych środków znaczna ilość. Przywołując ten pogląd, Sąd Apelacyjny w Lublinie uznał, że blisko 100 g heroiny jest znaczną ilością (wyrok SA z dnia 17 grudnia 2002 r., II AKa 282/02, OSA 2003, z. 9, poz. 94, podobnie wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 24 maja 2017 r. sygn. II AKa 93/17).

Sąd podziela przytoczone powyżej rozumienie „znacznej ilości” środka odurzającego lub substancji psychotropowej. Odrzuca przy tym pojawiający się niekiedy w orzecznictwie niektórych sądów pogląd, że można różnicować miarę znaczności w zależności od rodzaju narkotyku (np. tzw. miękki/twardy/) lub jego przeznaczenia (handlowe/na własny użytek). (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie II AKz 373/14 co do istotności wyłącznie kryterium ilościowego). W przypadku, bowiem przyjęcia, że miarą "znaczności" ma być stosunek ilości określonej substancji do potrzeb jednego uzależnionego od niej człowieka, rozróżnienie rodzaju narkotyku, czy jego przeznaczenia, traci na jakimkolwiek znaczeniu. W szczególności to ostatnie kryterium sam ustawodawca ustala, jako inne, niezależne znamię art. 63 i 53 u. o p.n. lub okoliczność szczególnie decydującą o sytuacji sprawcy w innych przepisach ustawy (np. art. 62a u.o p.n.). Tym samym brak jest powodów, aby posługiwać się nim także w odniesieniu do „znacznej ilości”.

Powszechnie wiadomo, że udzielanie (w rozumieniu sprzedaży) środka odurzającego w postaci marihuany odbywa się z reguły w porcjach 0,5 g, przy czym porcja ta jest wystarczająca do odurzenia osoby uzależnionej. Tym samym wytwarzana przez M. K. marihuana w ilości 208,729 grama z pewnością wystarczała do jednorazowego odurzenia kilkuset osób uzależnionych. Taka waga środka odurzającego stanowi w ocenie Sądu znaczną ilość o jakiej mowa w art. 53 ust. 2 u o p.n.

Sąd nie podziela pojawiającego się czasem w praktyce orzecniczej niektórych sądów stanowiska, forsowanego także przez obrońcę w niniejszej sprawie, że do omawianej „znacznej ilości” wymagana jest ilość „hurtowa” w znaczeniu możliwości jednoczesnego odurzenia wielu tysięcy osób. Przypomnienia wymaga to, że zgodnie z wolą ustawodawcy wytworzenie już nawet minimalnej części grama narkotyku w celu osiągnięcia chociażby tylko korzyści osobistej, stanowi zbrodnię. Brak jest podstaw do przyjęcia, aby wolą tego samego ustawodawcy było objęcie miarą znaczności wyłącznie skrajnych przypadków procederu dotyczącego masowych ilości hurtowych, który byłby przy tym uprawiany w celu innym niż osiągnięcie korzyści majątkowej lub osobistej.

Przechodząc do realiów niniejszej sprawy należy stwierdzić, że ponieważ oskarżony wytwarzał marihuanę o wadze 208,729 grama (pudełko - 42,639 grama oraz konopie suszone na strychu - 166,090 grama) /min. k 93v /, a z pozostałych 3 roślin konopi jeszcze uprawianych, w chwili przeszukania, otrzymano w czasie badań ziele konopi innych niż włókniste o masie 118,5 grama, należało przyjąć, że założona i prowadzona przez niego uprawa mogła dostarczyć 327,229 grama środka odurzającego.

Różnica w wadze konopi zabezpieczonych przez policjantów z przyjętą w opinii /min. k. 93v/, wynikała zapewne z większego stopnia wysuszenia preparatu, różnicy w precyzji urządzeń użytych do określenia masy, jak też zużycia śladowych ilości środka w czasie badań. Biorąc pod uwagę powyższe jak też to, że różnica ta była znikoma, Sąd przyjął wartości wskazane w ekspertyzie kryminalistycznej HL-IV- (...), jako bardziej miarodajne.

Biorąc pod uwagę całokształt podniesionych powyżej okoliczności Sąd przyjął, że zarówno w przypadku art. 63 jak i art. 53 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oskarżony wyczerpał znamię „znacznej ilości środka odurzającego”.

Zgromadzony materiał dowodowy z przyczyn już omówionych jednoznacznie wykazał, że M. K. popełnił przypisane mu przestępstwo – jego zachowanie było zabronione przez ustawę pod groźbą kary jako bezprawne, zawinione i charakteryzowało się wysokim stopniem społecznej szkodliwości. Przestępstwo to oskarżony popełnił w formie winy umyślnej z zamiarem bezpośrednim. Bez wątplenia oskarżony nie działał w warunkach, wyłączających winę, bądź odpowiedzialność karną. Biegli psychiatrzy nie mieli wątpliwości co do tego, że oskarżony w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu miał zachowaną pełną zdolność rozpoznania jego znaczenia oraz pokierowania swoim postępowaniem.

Działania oskarżonego polegające na uprawie konopi i sukcesywnym wytwarzaniu z nich środka odurzającego, podjęte były ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu. Uprawę konopi mogącą dostarczyć znacznej ilości ziela konopi, a następnie wytwarzanie z nich środka odurzającego także w tej ilości, należało zatem uznać za jedno przestępstwo, wyczerpujące znamiona określone w przepisach art. 63 ust. 3 i art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 k.k. (podobnie min. SA w L. w wyroku z 17 listopada 2010 r., sygn. akt II AKa 215/10, SA w K. w wyroku z 12 listopada 2009 r. sygn. II AKa 236/09, KZS 2010/1/80, SA w S. w wyroku z 16 czerwca 2011 r. sygn. AKa 56/11, LEX 1213820).

Z uwagi na ustalenie, że przyrządy w postaci: opraw oświetleniowych z żarówkami w ilości 5 sztuk, zasilaczy w ilości 2 sztuk, grzejnika elektrycznego typu E., oprawy oświetleniowej typu (...), programatora czasowego (...) marki (...), wykorzystywane były przez oskarżonego do wytwarzania narkotyku, ich posiadanie należało potraktować jako czyn współukarany uprzednio (podobnie min. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 14 IX 2006 r., sygn. II AKa 239/06, LEX nr 217075, KZS 2007/1/108, KZS 2007/1/109). Tym samym zachowania oskarżonego opisane w I i II zarzucie aktu oskarżenia należało potraktować jako jedno przestępstwo w którego kwalifikacji zbędne było powoływanie art. 54 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się wskazaniami art. 53 kk.

Analiza całokształtu okoliczności związanych z popełnieniem przypisanego M. K. w wyroku przestępstwa przekonała Sąd o tym, że mamy do czynienia ze szczególnie uzasadnionym wypadkiem, w którym nawet najniższa kara przewidziana za przestępstwo (tu 3 lat pozbawienia wolności) byłaby niewspółmiernie surowa. Karą właściwą, oddającą w pełni stopień winy M. K. i społecznej szkodliwości czynu, zdaniem Sądu powinna być kara roku pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 100 stawek dziennych.

Powyższej tezy nie były w stanie podważyć wyniki wywiadu kuratora sądowego, który stwierdził, że oskarżony „posiada opinię przeciętną” w miejscowym środowisku, w którym jest postrzegany jako osoba niechętna do podejmowania pracy, utrzymująca negatywne relacje rówieśnicze.

Sąd miał na uwadze przede wszystkim to, że oskarżony jest osobą stosunkowo młodą, w świetle prawa niekaraną, a co najistotniejsze - uzależnioną od narkotyków. Jak zostało ustalone przypisane mu przestępstwo ma związek z jego

nałogiem Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzuconego mu przestępstwa, właściwie nie kwestionował swojej winy w zakresie ustalonych przez Sąd okoliczności. W znacznej mierze poczynione w sprawie ustalenia opierały się na wyjaśnieniach M. K.. Jednocześnie należało uwzględnić także to, że uprawiane/wytwarzane przez niego narkotyki zaliczane są do tzw. miękkich, przeznaczone były one przez oskarżonego dla własnych potrzeb, przy czym potrzeby te wynikały z uzależnienia oskarżonego od środków odurzających. Wreszcie pod uwagę należało wziąć fakt, że oskarżony jest młodym człowiekiem (choć już nie młodocianym), wyraził żal w toku niniejszego postępowania. Mając na uwadze podniesione powyżej okoliczności, jak też główny cel ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, która nie jest nastawiona na karanie osób uzależnionych od narkotyków, które popełniają przestępstwa w związku z tym uzależnieniem, Sąd uznał, że kara wyższa niż orzeczona byłaby w realiach niniejszej sprawy zbyt surowa wobec oskarżonego, tym samym wykraczałaby poza jego stopień winy i społecznej szkodliwości czynu.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd stwierdził, że zachodzą wobec M. K. przesłanki do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary o jakim mowa w art. 60§2i6 pkt 2 kk. Zgodnie, bowiem z art. 60§6 pkt. 2 kk za zbrodnię inną, niż zagrożona co najmniej karą 25 lat pozbawienia wolności, sąd wymierza karę nie niższą od jednej trzeciej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Instytucja ta umożliwiła zatem orzeczenie właściwej według Sądu wobec M. K. kary. (por. min.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 9 stycznia 2018 r. IIAKa 421/17, wyrok Sadu Apelacyjnego w Lublinie z 25 stycznia 2018 r. sygn. IIAKa 421/17)

Na mocy art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§ 3 kk w zw. z art. 60§2i§6 pkt 2 kk i art. 33§1i3 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych po 15 złotych.

Charakter popełnionego przez M. K. przestępstwa (w związku z jego uzależnieniem), jego właściwości i warunki osobiste, w tym stosunkowo młody wiek, jak też fakt że w świetle prawa jest on osoba niekarana, a od wstępnej fazy postępowania przyznawał się do popełnienia zarzuconych mu czynów, nakazywały uznanie, że kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczająca dla osiągnięcia wobec niego celów kary w rozumieniu art. 69§1i2 kk. Z tego względu Sąd na podstawie tego przepisu w związku z art. 70§1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności na okres 3 lat próby.

W związku ze skazaniem oskarżonego, który jest osobą uzależnioną o jakiej mowa w art. 71 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, za przestępstwo popełnione w związku z uzależnieniem, na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania Sąd kierując się opinią specjalisty terapii uzależnień, zastosował wobec M. K. (obligatoryjną w tym przypadku) instytucję z tego przepisu, poprzez zobowiązanie go do poddania się leczeniu uzależnienia od substancji psychoaktywnych w podmiocie leczniczym, w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej i oddał go pod dozór kuratora (przepis art. 71 ust. 1 u.o.p.n. stanowi w tym wypadku *lex specialis* wobec art. 72 i 73§1 i art. 74 k.k. /ostatnie zdanie/, podobnie min. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 25 czerwca 2014 r. sygn. IIAKa 159/14).

W trybie art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. Sąd jednocześnie zobowiązał M. K. do powstrzymania się od używania środków odurzających.

Nałożone na oskarżonego obowiązki i rygory w jakich będzie stosowany wobec niego środek probacyjny, będą adekwatną reakcją karną za popełnione przestępstwo.

Na podstawie art. 63 §1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej grzywny okres jego zatrzymania 10 i 11 sierpnia 2017 r. , ustalając tę karę za wykonaną w wysokości 4 stawek dziennych.

Z uwagi na, że oskarżonego reprezentował obrońca ustanowiony z urzędu adw. W. K., która oświadczyła, że udzielona przez nią pomoc prawna nie została opłacona nawet w części, Sąd na podstawie art. 618§1 pkt 11 k.p.k. w zw. z §17 ust. 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa

kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U poz. 1714) przyznał ze środków Skarbu Państwa na jej rzecz kwotę 738 zł.

Na podstawie art. 70 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł wobec oskarżonego przepadek przedmiotu przestępstwa w postaci roślin konopi /ziela/ oraz przedmiotów i narzędzi, które służyły do jego popełnienia (opraw oświetleniowych z żarówkami w ilości 5 sztuk, zasilaczy w ilości 2 sztuk, grzejnika elektrycznego typu E., oprawy oświetleniowej typu (...), programatora czasowego (...) marki (...) oraz pudełka plastikowego), które to przedmioty zostały uznane za dowody rzeczowe postanowieniami z 30 sierpnia 2017 r. sygn. RSD 144/2017.

Uwzględniając sytuację materialną M. K., który nie posiada majątku, co do zasady jest bezrobotny w powiązaniu z obciążeniem wynikającym z orzeczonej (obligatoryjnej) grzywny Sąd na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwolnił go z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym z opłaty, jak też oznaczył stawkę grzywny na kwotę 15 złotych.

SSO Adriana Orzechowska